

[Holstein.]

ringer, vi hidtil har haft, er der ingen Grund til ubetinget at tage vore Marineautoriteter som tekniske Pave-Ufejlbarligheder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning, og derefter gaar vi videre i Talerlisten.

Christmas Møller: Det er jo fuldkommen klart, at det Beløb, der blev forudsat i 1932, 11,5 Mill. Kr., forudsatte et bestemt Flaadeprogram, det kan man se baade i Loven og navnlig i Bemærkningerne. Er der Overensstemmelse her, har jeg spurgt om, og det ærede Medlem Hr. Holstein har sagt, at saadan Overensstemmelse er der ikke.

Til det ærede Medlem Hr. Krag vil jeg gerne sige, at det kan virkelig ikke nytte, og navnlig, naar man kan huske Erfaringerne fra 1922, kan det ikke nytte, at en saa erfaren Politiker, en i alle Henseender erfaren Politiker kan man jo sige om det ærede Medlem Hr. Krag, blot vil skyde sig ind under nogle Marineautoriteter, nej, han havde naturligvis den Pligt med Erfaringerne i 1922 in mente at undersøge Forholdene selv. Dernæst har det ærede Medlem overhovedet ikke kunnet svare paa det Spørgsmaal, som Gang paa Gang er stillet af det ærede Medlem Hr. Westermann og mig, nemlig, om det ikke er rigtigt, at efter at man havde fastsat Beløbet, blev Pensioner og Vente- penge skudt ind, saaledes at de ogsaa skulde tages af Beløbet. For øvrigt vil jeg raade det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Holstein til at drøfte Sagen videre med det ærede Medlem Hr. Christiani.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

Krag: Der er for mig ingen som helst Anledning til at drøfte denne Sag med det ærede Medlem Hr. Christiani, som var uden for Rigsdagen og uden for de Forhandlinger, som dengang fandt Sted, og derfor ikke kan vide noget som helst om dem. Det er ganske rigtigt, at Pensioner og Vente- penge maatte indsettes inden for den finansielle Ramme, som engang var fastsat, og som det var umuligt at udvide, men Marineautoriteterne burde da have gjort opmærksom paa, at det vilde medføre Indskrænkninger paa andre Omraader, og dette skete ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er kun for at konstatere det Faktum, at det ærede Medlem Hr. Krag nu indrømmede, at det, der var paastaaet af det ærede Medlem Hr. Westermann med Hensyn til Pensioner og Vente- penge, var rigtigt.

Johannes Hansen: Det er et betydeligt mere fredeligt Emne, jeg vil beskæftige mig en lille Smule med, og jeg skal love at gøre det saa kort som muligt.

Jeg vil takke den højtærede Landbrugsminister for hans Besvarelse af mine Spørgsmaal angaaende Nordruplund og med Hensyn til, hvor store Arealer der er opkøbt, siden Rigsdagen sidst forlængede Jordlovene, samt hvor store Beløb der er anvendt hertil. Derimod er jeg ikke saa glad for Ministerens Besvarelse af mit Spørgsmaal om, hvorfor Ansøgerne ikke har kunnet faa Tilsagn om Laan, for dette har intet at gøre med, om Jordsælgeren har kunnet faa det solgte Areal ud af Pantet, det behøver Administrationen ikke at vente paa. Naar Ansøgningen er kommet ind, og den er godkendt, baade hvad Ansøgerens Kvalifikationer og Jordens Køb angaar, maa der kunne gives Besked om, hvorvidt Laan kan faas i Henhold til Ansøgningen. Naar Jordkøberen har faaet Tilsagn om Laan, maa han naturligvis sikre sig, at Jorden er udstykket eller kan udstykkes, før han giver sig til at bygge; det bliver altid indskærpet Jordkøberne, at de maa sikre sig i den Henseende, da de i modsat Tilfælde ikke kan faa Statslaan, selv om der er givet Tilsagn. Der er altsaa ingen Grund til at holde Tilsagnet tilbage, naar Ansøgningen er godkendt, og man har de nødvendige Midler.

Den højtærede Minister svarede ikke paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt han vil søge ny Bevilling, saa at Arbejdet kan foregaa uhindret. Nu vil jeg villigt indrømme, at ikke mindst den allerseneste Tids Udvikling med Hensyn til vore Eksportforhold kan vanskeliggøre ogsaa dette Spørgsmaal i betydelig Grad; det er jo givet, at der maa tages videst muligt Hensyn til de økonomiske Forhold, ogsaa naar Talen er om Oprettelse af nye Landbrug; der maa tages Hensyn til, om der er Mulighed for, at disse Brug kan forrente sig. Som Forholdene har været i den senere Tid, mener jeg, det har været fuldt forsvarligt at føre Arbejdet ud i Livet paa den Maade, som